

ikke altid vil sidde inde med eller kunne fremskaffe de oplysninger, som skal meddeles.

Ordningen vil derfor indebære risiko for, at parterne for ikke at forsinke ægteskabets indgåelse vil komme til at afgive erklæring, som senere kan vise sig at være urigtige, og for, at de i videre omfang end foreskrevet vil meddele oplysninger om bortadopterede børn.

Til belysning af omfanget af en oplysningspligt som den skitserede og af de tvivlsspørgsmål, som en sådan oplysningspligt kan rejse, kan der opstilles følgende oversigt:

A. Naturlige slægtsskabsforhold.

Der bortses i dette afsnit fra eventuelle adoptioner og bortadoptioner, jfr. herom afsnit B og C.

1. Den oplysningspligtiges børn.

Der skal gives oplysning såvel om ægtebørn som børn uden for ægteskab. Derimod skal den, der er dømt som bidragspligtig til et barn uden for ægteskab efter loven af 1937 om børn uden for ægteskab, ikke give oplysning herom.

2. Den oplysningspligtiges børnebørn og andre efterkommere.

Oplysning om børnebørn m. v. skal ikke gives, så længe barnet lever.

Efter barnets død skal der gives oplysning om børnebørn, og der burde for så vidt også gives oplysning om børnebørn, som ventes.

Oplysning skal også gives, når barnet eller barnebarnet er født uden for ægteskab. Hvis fødslen er sket før 1. januar 1938, gælder dette dog kun, såfremt der er sket legitimation eller kuldlysning af den pågældende, eller såfremt oplysningspligten påhviler mormoderen, morfaderen til et barnebarn født uden for ægteskab eller farmoderen til et barn født uden for ægteskab.

Oplysning om livsarvingerne skal derimod næppe gives, såfremt det nu afdøde barn havde givet afkald på arv efter den oplysningspligtige, medmindre arveretten for livsarvingerne var forbeholdt, jfr. arvelovens § 31, stk. 1, 2. pkt.

B. Forhold, hvori der indgår adoption.

1. Den oplysningspligtiges adoptivbørn.

Der skal altid gives oplysning, uanset om adoptionen er bevilget før 1923, efter adoptionsloven af 1923 eller efter adoptionsloven af 1956.

2. Den oplysningspligtiges adoptivbørns børn og andre efterkommere.

Der skal ikke gives oplysning, så længe adoptivbarnet lever.

Efter adoptivbarnets død skal der ikke gives oplysning, hvis adoptionsbevillingen er udfærdiget før 1923, og der ikke er tillagt bevillingen retsvirkninger efter 1956-loven, idet det i domspraksis antages, at bevillingerne ikke gav adoptivbarnets livsarvinger legal arveret efter adoptanterne.

Er adoptionsbevillingen udfærdiget efter 1923-loven, skal der gives oplysning. Er der i bevillingen optaget testationsforbehold efter lovens § 13, stk. 1, og forbeholdet er udnyttet, skal oplysning dog ikke gives, medmindre der er tillagt adoptionsbevillingen retsvirkninger efter 1956-loven.

Er adoptionsbevillingen udfærdiget efter 1956-loven, eller er der tillagt en ældre bevilling retsvirkninger efter 1956-loven, skal der gives oplysning.

3. Den oplysningspligtiges børnebørn eller andre efterkommere er adoptivbørn.

Der skal ikke gives oplysning, så længe barnet lever.

Er adoptionsforholdet stiftet før 1956, og er der ikke tillagt det retsvirkninger efter 1956-loven, skal der ikke gives oplysning, da adoptivbarnet ikke har legal arveret efter adoptantens slægt.

Er adoptivforholdet stiftet efter 1956, eller er der tillagt adoptionsbevillingen retsvirkninger efter 1956-loven, skal der gives oplysning.

C. Bortadoption.

1. Den oplysningspligtiges bortadopterede børn.

Er adoptionen sket før 1956, skal der gives oplysning, medmindre der er tillagt bevillingen retsvirkninger efter 1956-loven.

Er adoptionsbevillingen udfærdiget efter 1956, eller er der tillagt bevillingen retsvirkninger efter 1956-loven, skal der ikke